

**SCOALA GIMNAZIALĂ „ANGHEL
SALIGNY”, BANLOC**

DARURILE IEPURASULUI

Nr. 2/2021

**PUBLICAȚIE REALIZATĂ ÎN CADRUL PROIECTULUI
EDUCAȚIONAL „TRADIȚII ȘI OBICEIURI PASCALE,
DARURILE IEPURASULUI”,**

APRILIE 2021

**Școala Gimnazială
“Anghel Saligny”
Banloc**

Strada Principală, nr. 782, Banloc, Timiș
Tel./fax: 0256417305
Email: scoalabanloc@yahoo.com

**Publicație realizată în cadrul Proiectului
educațional „TRADIȚII ȘI OBICEIURI PASCALE,**

DARURILE IEPURAȘULUI”,

APRILIE 2021

Specificăm faptul că, datorită Stării de urgență, din cauza pandemiei de COVID 19, activitățile s-au desfășurat atât față în față, cât și online, pe platforme sau rețelele de socializare.

ISSN 2734 - 4800

ISSN-L 2734 - 4800

PROFESORI COORDONATORI:

PROF. BOȘCA MARINELA NICOLETA

PROF. BILANIN CLAUDIA

PROF. MIRCIOV MANUELA

PROF. CHIU ECATERINA

**SCOALA GIMNAZIALĂ „ANGHEL
SSALIGNY”,BANLOC**

Colectivul de redacție:

Redactor coordonator:

Prof. Bosca Marinela Nicoleta

Redactori:

Prof. Bilanin Claudia

Prof. Mirciov Manuela

Prof. Chiu Ecaterina Vasilica

Design și tehnoredactare:

Prof. Bosca Marinela Nicoleta

Colaboratori:

Prof. Harabagiu Alin

Prof. Prună Monica Gianina

Preot Boșca Ciprian Ionuț

Elevi:

-Colectivul clasei pregătitoare,

-Colectivul clasei 1,

-Colectivul clasei a III-a,

-Colectivul clasei a V-a,

-Colectivul clasei a VI-a,

-Colectivul clasei a VII-a.

CUVÂNT ÎNAINTE

„Primăvara este o sărbătoare imensă la care participă toate elementele naturii”

(Victor Hugo).

Dragi elevi, părinți și voi cititori, atunci când ne învăluie parfumul de liliac, alina muncește de zor, păsările înalță triluri, știm că ea, natura îmbracă straietele ÎNVIERII. Atunci gândul nostru fuge la coșurile încărcate cu ouă roșii, cozonaci și pască, la candela cu lumină sfântă care ne va lumina drumul vieții până anul viitor.

Toate aceste credințe și datini sunt păstrate la loc de cinste și practicate în fiecare an, de noi toți, cu prilejul sărbătorii Sfințelor Paști.

Elevii Școlii Gimnaziale „Anghel Saligny” și în acest an au adus primăvara în sufletele noastre, omagiind Învierea Mântuitorului Iisus Hristos, prin creațiile literare, artistice și plastice.

Reiterez rugămintea de a vizualiza și de a lectura creațiile elevilor noștri prin care și-au exprimat simțămintele, gândurile și atașamentul față de credința strămoșească.

Cu stimă,

prof. Boșca Marinela Nicoleta

Paștele (ÎNVIEREA DOMNULUI)

Prof. Bilanin Claudia

Paștele este o sărbătoare religioasă întâlnită, cu semnificații diferite, în creștinism și iudaism. Unele obiceiuri de Paști se regăsesc, cu semnificație diferită, în antichitatea anterioară religiilor biblice.

Semnificație

Paștele reprezintă una dintre cele mai importante sărbători anuale creștine, care comemorează evenimentul fundamental al creștinismului, Învierea lui Iisus Hristos, considerat Fiul lui Dumnezeu în religiile creștine, în a treia zi după răstignirea Sa din Vinerea Mare. Data de început a Paștelui marchează începutul anului ecleziastic creștin. Există unele culte creștine care nu sărbătoresc Paștele.

Data de început a Paștelui

Paștele creștin este o sărbătoare religioasă variabilă (nu începe la o dată fixă din calendarul civil), care începe obligatoriu într-o duminică (Ziua Domnului).

Vechime istorică

Data de început a Paștelui

Paștele evreiesc este o sărbătoare anuală fixă din calendarul iudaic, care începe în ziua de 14 Nisan. Spre deosebire de Paștele creștin, care începe obligatoriu într-o duminică, dată de început a Paștelui evreiesc poate pica în orice zi a săptămânii. Nisan este a șaptea lună a calendarului civil evreiesc. Calendarul religios ebraic nu coincide însă cu cel civil. În calendarul religios, Nisan, care durează de la luna nouă din martie până la luna nouă din aprilie, după calendarul gregorian), este prima lună a anului ecleziastic ebraic, conform poruncii divine: "Luna aceasta va fi pentru voi cea dintâi lună; ea va fi pentru voi cea dintâi lună a anului. (Exodul 12,2)."

Conform tradiției ebraice, sărbătoarea Paștelui trebuie să cadă primăvara. Calendarul ebraic este însă un calendar lunar, de aceea luna Nisan ar trebui să înceapă cu 11 zile mai devreme în fiecare an solar. Pentru că Nisan și Paștele să pice primăvara, și nu în alt anotimp, se adăugă câte o lună suplimentară (numită Adar II) în anumii ani. Dintr-un ciclu de nouăsprezece ani, anii 3, 6, 8, 11, 14, 17 și 19 au câte 13 luni lunare, în loc de 12 luni. Acest calendar stabil, folosit și în prezent, a fost introdus în secolul al IV-lea, pentru a se asigura corelarea cu calendarul solar și anotimpurile.

Durăță

Pesah se celebrează timp de opt zile, în perioada 15-22 Nisan. Dintre acestea primele și ultimele două zile impun respectarea strictă a regulilor religioase.

Pentru creștini, Paștele conține un bogat simbolism profetic care arată spre Isus Hristos. Noul Testament învață în mod explicit că sărbătorile israelite sunt „umbra lucrurilor viitoare” (Col. 2:16-17; Evr. 10:1), adică răscumpărarea prin sângele lui Isus Hristos. Să reținem că cele relatate în Exod, capitolul 12, ne reamintesc de Mântuitorul nostru și de voia Sa pentru noi.

Inima și sufletul evenimentului de la Paște era harul mântuitor al lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a scos pe Izraeliți din Egipt nu fiindcă erau un popor merituos, ci pentru că El i-a iubit și a rămas credincios legământului Său (vezi Deut. 7:7-10). În mod asemănător, mântuirea pe care noi o primim de la Hristos ne vine prin harul minunat al lui Dumnezeu (vezi Efes. 2:8-10; Țiț 3:4-5).

Scopul sângelui stropit pe stâlpii ușilor era să salveze de la moarte întâiul născut al fiecărei familii; acest sânge arată către vărsarea sângelui lui Hristos pe cruce, pentru a ne salva de la moarte și de mânia lui Dumnezeu împotriva păcatului (Ex. 12:13, 23, 27; Evr. 9:22).

Mielul de Paște a fost o Jertfă" (Ex. 12:27) care a îndeplinit rolul de substitut pentru întâiul născut; aceasta jertfă arata moartea lui Hristos ca substitut al morții credinciosului (Rom. 3:25,). Pavel îl numește, în mod explicit, pe Hristos Mielul nostru de Paște care a fost jertfit pentru noi (I Cor. 5:7).

Mielul de parte bărbătească desemnat pentru moarte trebuia să fie „fără cusur" (Ex. 12:5); mielul prefigurează neprihănirea lui Hristos, Fiul desăvârșit al lui Dumnezeu (compară cu Ioan 8:46; Evr. 4:15).

Consumarea mielului ca hrana reprezenta identificarea comunității israelite cu moartea mielului, o moarte care îi salva de la moartea fizică, în mod asemănător, participarea la Cina Domnului reprezintă participarea noastră la moartea lui Hristos, o moarte care ne salvează din moartea spirituală (I Cor. 10:16-17; 11:24-26). Ca și în cazul Paștelui, doar jertfa inițială, moartea Sa pe cruce, a fost o jertfă eficientă. Noi sărbătorim Cina Domnului ca un act comemorativ „spre pomenirea Lui" (I Cor.11:24).

Stropirea cu sânge a stâlpilor și a pragului de sus al ușii a fost făcută în credința plină de ascultare (Ex. 12:28, compară cu Evr. 11:28); acest răspuns al credinței a adus răscumpărarea prin sânge (Ex. 12:7, 13). Mântuirea prin sângele lui Hristos este obținută numai prin ascultarea credinței (Rom. 1:5, compară cu 16:26).

Mielul de Paște trebuia să fie mâncat împreună cu pâine nedospită (Ex. 12:8). Deoarece în Biblie aluatul simbolizează, în mod obișnuit, păcatul și corupția (vezi Ex. 13:7, nota; Mat. 16:6, nota; Marcu 8;15, nota), aceasta pâine nedospită a reprezentat despărțirea de Egipt a Izraeliților răscumpești, adică de lume și de păcat (vezi Ex. 12:15). În mod asemănător, poporul răscumpești al lui Dumnezeu este chemat să se separe de lumea păcătoasă și să se dedice numai lui Dumnezeu.

Credința voievozilor români

Prof. Harabagiu Alin-Petru

Începând cu secolul al XIII-lea pericolul cel mare pentru români și ținuturile lor, dar și pentru creștinătatea Europeană, l-a reprezentat Imperiul Otoman.

Acest context aduce în lumină pe voievozii români, oprind la Dunăre amenințarea turcească și totodată islamizarea Occidentului medieval.

Cultura națională și religia spunea Nicolae Iorga "Este vorba, de un popor prin care strămoșii săi își au rădăcina de patru ori milenară, aceasta este mândria și aceasta este puterea noastră."

Prin trudă, pricepere și tenacitate, românii au transformat spațiul locuit într-o "Grădină a Maicii Domnului", „o minune peste veacuri " și „o insulă de latini între atâtea popoare slave". Statornicia și tăria credinței în Iisus Hristos pe teritoriul românesc și în istoria atât de frământată, ne-o atestă și numărul mare de creștini jertfiți pe altarul credinței și conștiinței românești.

Pe scurt în acest articol vom vorbi de legătura între sceptrul voievodal în statul feudal Transilvania, adică Ardealul nostru. Jurământul voievozilor îl include pe Dumnezeu: "Din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind..." Religia cu organizarea politică, erau în Evul mediu, apărătoare a libertății și credinței neamului românesc și a teritoriului acestuia.

O figură emblematică a Transilvaniei, voievodul Iancu de Hunedoara (1441-1456) era principe creștin ținând în șah cu Înalta Poartă. De-a lungul domniei sale colaborează cu creștinătatea pentru oprirea puhoiului turcesc.

În scrisoarea adresată papei Nicolae al V-lea, Iancu mărturisea: "ne-am adresat Sanctității voastre cu deplină încredere, în convingerea că nu vom dobândi numai speranța, ci și ajutorul real (...), în fața urmașilor noștri îmi pare atâta slavă, atât izbândă, cât și moartea în luptă. Noi și vitejii noștri tovarăși ne-am primejduit viața pentru binele creștinătății și ar fi de dorit ca și Sfântul părinte să dăruiască ajutor bănesc pentru strângerea unei armate de sprijin."

De aceea papalitatea și creștinătatea europeană nu au luat în serios această amenințare și Iancu luptându-se practic de unul singur, iar, după bătălia, papalitatea își arogă ajutorul față de voievodul transilvănean.

Personalitatea și importanța faptelor sale sunt succint sintetizate, pe piatra mormântului său de la Alba Iulia: "s-a stins lumina lumii."

Iancu plecase, dar misiunea de apărare a libertății și a crucii a fost preluată prin credință și jertfă de toți voievozii români.

Iubirea față de aproapele nostru

Prof. Boșca Marinela Nicoleta

Cea dintâi datorie a creștinilor este dragostea către Dumnezeu, numită de Însuși Mântuitorul Iisus Hristos „marea și întâia poruncă”, la care adăuga „Iar a doua, la fel cu aceasta: să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 22, 37-38).

Astfel *Iubirea* este o taină pe care Dumnezeu a pus-o în sufletul omului, având la baza ei jertfa. Nu există jertfă fără iubire și iubire fără jertfă. Însuși Mântuitorul Iisus Hristos, din dragoste față de noi S-a jertfit pe Sine, suferind și pătimind până la moarte, ca prin aceasta să plătească pentru datoria noastră în fața lui Dumnezeu, așa după cum susținea **Sfantul Atanasie cel Mare** „era nevoie de moarte și trebuia să primească moartea pentru toți, ca să se împlinească ceea ce se datora de către toți”.

Iubirea față de aproapele nostru nu înseamnă doar a iubi pe cel de lângă noi, doar pe cel care este de aceeași credință, de aceeași mentalitate, de aceeași trăire duhovnicească, ci înseamnă a iubi orice făptură de sub soare, indiferent de religie, de părere și de opinie. Pentru a cunoaște adevărata fericire, Dumnezeu ne îndeamnă să ne iubim aproapele „iubeste-l mai presus decât pe tine și pune nevoile lui înaintea nevoilor tale, traiește pentru el și nu pentru tine și atunci vei ști ce e fericirea adevărată”.

În zilele noastre ideea de a-ți iubi aproapele este mereu confundată cu iubirea de sine. Neparticiparea la slujbele Bisericii, loc în care este cunoscut cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu, îi determină pe unii oameni să pună înaintea de orice propriul interes și să-și satisfacă doar nevoile personale. Majoritatea oamenilor nu observă pe cel care suferă alături, dăruiesc așteptând ceva în folosul personal, în general mai mult decât au dat, iar alții nu dăruiesc nimic, dar au pretenția să li se dea, uitând bucuria liniștitoare ce învâluie sufletul atunci când dăruiești tot fără să aștepti nimic în schimb.

Îndemnul lui Dumnezeu este de a dăruia fără a aștepta să primești ceva în schimb, de a dăruia din toată inima pentru a ajuta, ceea ce face din mulțumirea sinceră cel mai scump dar și cea mai dulce alinare a sufletului.

Așadar Dumnezeu ne îndeamnă pe fiecare dintre noi la dragostea adevărată, care poate fi împlinită doar prin iubirea aproapelui așa cum Însuși „Cuvântul lui Dumnezeu s-a coborât pentru noi din iconomie până la cele mai de jos ale pământului și s-a înălțat mai presus de toate cerurile”. (Efeseni IV. 9-10).

***“De aripi de
primă vară”***

***Profesor coordonator
Boșca Marinela***

Prietena mea

BOȘCA GABRIELA MARIA, CLASA a V-a

TODICA PATRICIA MARIA, CLASA a VII-a

Eu cu ea m-am întâlnit,
Și ne-am pus la povestit,
Noi nebune cum eram,
Chiar de la început știam.

Noi prietene o să fim
Și mereu o să ne iubim,
Pentru o viață foarte lungă
Fără nici o neagră dungă.

Pe ea Patricia o chemă
Și de nimic nu îi e teamă.
Eu Gabi mă numesc
Și în spatele ei mă păzesc.

Ne ajutăm mereu în toate,
Chiar dacă nu suntem aproape.
Ne susținem cu sfaturi bune
Cât se poate mai bine.

Ea gemeni, mai luptătoare
Eu taur, mai încurajatoare,
Totdeauna ne protejăm
Și prietenia ne-o păstrăm.

**Un prieten adevărat e cel care
înțelege trecutul tau,
crede în viitorul tau și te accepta
asa cum esti.**

Prietenia

UNGUREANU ALEXANDRA, Clasa a V-a

Prietenia-i lucru mare,
Nu-i de dat la orișicare,
Doar la cel ce-o prețuiește
Și cu drag o dăruiește.

Prietenia adevărată
Nu se uită niciodată,
Se păstrează-n inimă,
Pentru cei ce-o merită.

E în viața ta etapă
Și-o câștigi cum se cuvine,
Dacă-o meriți pentru tine,
Sigur îți va fi mai bine.

Nu uita că-n astă lume,
E mai bine pentru tine
Să ai un prieten
Și la rău ca și la bine.

Prietenia e o comoară

VANC PATRIK ANDREI, Casa a VI-a

Prietenia e o comoară,
Și e foarte rară,
Prietenia e specială,
E ca și la școală.

Prieteni să ai mereu,
La bine și la greu,
Ei te vor ajuta,
Și tot ei te vor ridica.

La bine și la rău,
Să ai prieteni mereu,
Să fii cu ei la greu,
Prieteni mereu!

Prietenia adevărată

Griguță Cristian Codruț, Clasa a VI-a

Și dacă peste ani,
Prieteni ne vom numi,
Înseamnă că mereu
Mi-ai fost alături.

Alături de tine și eu am fost mereu
Împreună am plâns,
Împreună am râs,
La bine, dar mai ales la greu.

În perseverență, fără violență!

PETRAN SILVANA, Clasa a VI-a

-Hai să fim prieteni,
Să nu ne mai certăm!

-Hai să fim prieteni,
Împreună să ne jucăm!

-Hai să ne-nțelegem,
Să vorbim frumos,
Să ne respectăm,
Să ne plimbăm pe jos!

Să uităm de pandemie
Și să ne rugăm,
-Hai să ne iubim
Cu toții să ne înveselim!

Patimile lui Iisus

Traiconi Darko, Clasa a VII-a

ISUS prin chinuri cumplite a trecut.
A fost bătut, lovit și umilit.
Cu lacrimi de sânge a plâns, a țipat
Toți oamenii la moarte L-au dat.

Tâlharul să scape a cerut,
Chiar el cel care L-a prigonit.
Banditul, răufacatorul aude cum glasul
Mulțimii tot cere:TALHARUL

Și în locul lui urcă ISUS.
Se știe că e nevinovat,
Dar El privește spre ceruri, în sus,
Rugându-Se la Tatăl neîncetat!

***“Călătorind
printre
popoare”***

***Profesor coordonator:
Bilanin Claudia***

Patimile lui Iisus Hristos

Postelnicu Adelina, Clasa a VII-a

Cu prilejul Sfințelor Paști, noi românii comemorăm patimile, moartea și învierea Mântuitorului Iisus Hristos.

Patimile lui Iisus Hristos sunt toate suferințele, chinurile și evenimentele trăite înainte de judecarea și crucificarea Sa. Toate acestea sunt găsite în toate cele patru Evanghelii.

Crucificarea lui Iisus Hristos este și va rămâne o emblemă a credinței, dându-le oamenilor iertare.

Patimile lui Iisus încep încă de la începutul Paștelui Evreiesc, care sunt comemorate de-a lungul Săptămânii Patimilor sau numită și Săptămâna Sfântă, începând cu Duminica Floriilor și încheindu-se cu Sâmbăta Paștelui.

La câteva zile după Paștele Evreiesc, în timpul unei mese, o femeie îi ungea lui Iisus picioarele cu parfum, aceasta spunând că, pentru actul său, femeia va fi amintită mereu.

În Joia Mare, are loc Cina cea de Taină, aceasta fiind ultima masă pe care Iisus o împarte cu apostolii Săi, aducând informații noi cu privire la patimilor lui Iisus. La acea masă a împărtășit apostolii cu pâine și cu vin, spunându-le ce se va întâmpla, știind că toți îl vor trăda. După masa de seară, Iisus și apostolii pleacă spre Ghetsemani, iar pe drum, Isus le-a spus că toți vor „cădea”.

Patimile lui Iisus încep cu adevărat în grădina Ghetsemani unde apostolii se odihnesc, iar Isus se roagă. Atunci vine Iuda însoțit de soldați cu săbii, și Îl trădează, pentru cei 30 de arginți primiți și Îl arestează, iar toți apostolii fug.

Patimile lui Isus continuă în acea noapte și la casa marelui preot unde L-au scuipat, L-au lovit cu pumnii și au decis că trebuie să moară. Pilat Îl condamnă pe Iisus la moarte prin crucificare. Iuda este cuprins de remușcări și încercă să înapoieze arginții, însă este refuzat. Aruncă arginții în templu și se spânzură de un copac.

Dintre patimile lui Iisus, cea mai mare este drumul anevoios de pe dealul Golgotei cu crucea în spate și crucificarea Sa.

Iisus Hristos este badjocorit de soldați și îmbrăcat într-o robă purpurie, punându-I o coroană de spini pe cap și o baghetă în mână. Numindu-L Regele Iudeilor și Îl lovesc cu bagheta în cap. I s-au dat hainele înapoi și a fost forțat să-și ducă crucea pe muntele Golgotei.

Când ajunse la destinație I s-a oferit vin cu mir pentru aș alina durerea și refuză. A doua zi a fost crucificat și I s-a pus o placă pe care scria „Iisus din Nazaret, Regele Iudeilor”. Lângă El au mai fost doi hoți răstigniți, iar unul dintre ei Îl credea pe Iisus nevinovat, însă celălalt nu Îl recunoscuse.

Patimile lui Hristos au fost urmărite și de biata Sa mamă, alte două femei și apostolul pe care Iisus îl iubea, care stăteau lângă crucea Lui. Iisus a lăsat-o pe Maria în grija discipului său.

La miezul zilei cerul s-a înnegrit, iar întunericul a durat trei ore, Iisus strigând „Doamne, de ce M-ai părăsit?”. Centurionul care păzea crucile a văzut cum Iisus a murit.

Patimile lui Iisus Hristos sunt omagiate în fiecare an de către creștini, în timpul Săptămânii Patimilor. În memoria lui Hristos au fost realizate filme.

În opinia mea, nu au fost corecte și cinstitute aceste fapte ale acestora, deoarece nu-i omenesc să batjocorești și să omori pe cineva, indiferent cine este sau ce a făcut. Aceste întâmplări strămoșești s-au întâmplat fără motive întemeiate sau cinstitute, deoarece Iisus a fost răstignit pe cruce, din motivele de invidie a celorlalți și de teama de dezordine.

Chiar dacă am aflat scopul venirii Lui Iisus Hristos pe pământ și a plecării Sale, nu trebuia să fie atât de nemiloși.

Cuzman Maria, Clasa a VI-a

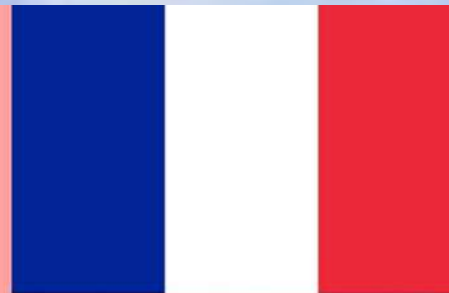

Australia: Marsupiani de ciocolata

In Australia, multe familii aranjeaza o vanatoare, in Duminica Pastelui, in casele sau gradinile lor, pentru a vedea care dintre membrii familiei gasesc cele mai multe oua. Acestia stau apoi la masa cu rudele lor, unde consuma friptura de miel, de vita sau de pui cu legume prajite cum ar fi cartofi, morcovi, dovleac. De asemenea, sunt foarte populari iepurasii si ouale de ciocolata. In ultima vreme, cu ocazia Pastelui, au fost comercializati bilbies (lat. Macrotis) de ciocolata. Bilby este un animal nativ din Australia, pe cale de disparitie. Astfel, producatorii au decis ca profiturile din vnzarea bilbies sa fie folosite pentru protejarea acestei specii.

Filipine: Rastignirea pe cruce, la propriu!

Filipine are o puternica traditie de Paste, in care se respecta atat aspectul spiritual al Postului Mare, cat si al Duminicii Pastelui. Cu aceasta ocazie, are loc Festivalul Moriones in Marinduque, care ii evoca pe soldatii romani cruzi, participanti la crucificarea lui Isus Hristos. Ritualul Postului Mare din Pampanga, localitate aflata in regiunea San Pedro, este o sarbatoare specifica, care presupune participarea satenilor la un act de auto-flagelare, in care unii dintre ei sunt rastigniti "literalmente" pe cruce. Si India sarbatoreste Pastele cu fanfara si energie, chiar daca are o populatie crestina minora. Vinerea Mare este sarbatoare obligatorie publica, iar oamenii fac schimb de oua in zilele de Paste.

Franta: Doliu pentru rastignirea lui Hristos

In Franta, celebrarea Sarbatorilor Pascale porneste din Vinerea Mare, cu o nota solemnă. Clopotele nu suna timp de trei zile, incepind din Vinerea Mare pina in Duminica Pastelui. Acesta este un semn de doliu in amintirea faptului ca Hristos a fost rastignit. De Paste, copiii trebuie sa gaseasca ouale de ciocolata ascunse de batrini in case.

Tradiții de Paște!

Germania: Marele Foc de Paste
In Germania, Pastele se numeste "Ostern", denumirea fiind legata de zeita anglo-saxona a primaverii, Eostre. Copiii au aproximativ trei saptamini de vacanta de Paste si, totodata, nimeni nu lucreaza in Vinerea Mare si sambata si Duminica. Cat despre obiceiurile culinare, majoritatea oamenilor mananca peste in Vinerea Mare si sambata. De asemenea, in regiuni din nordul Germaniei, se organizeaza un mare foc de Paste. Evenimentul este foarte popular, motiv pentru care o multime de oameni se aduna si stau in jurul lui. Focul de Paste arde simbolic toate ramasitele iernii si, in mod simbolic, sentimentele rele. Acest obicei exista si in Olanda.

Tradiții de Paște în Italia

Petran Silvana, Clasa a VI-a

În Italia săptămâna mare catolică de Paște se desfășoară între 14 și 21 aprilie. În oraș este o privede care nu trebuie ratată, cu mulți iepurași și multe ouă. Înspre sat se serbează în stil propriu, cu propriile tradiții. Includ, de obicei, ritualuri religioase și reprezentări sacre ale vieții și crucificării lui Hristos .

Cele mai deosebite locuri unde ați putea sărbătorii Paștele în Italia sunt: ROMA și VATICANUL

În Vinerea mare nu are loc nicio slujbă până la Vigila și din Bazilica Sf.Petru din Vatican, precum și din toate bisericile mari din orașe se cântau cântece religioase pe parcursul întregii zile.

Deserturile tradiționale și delicioase de Paște din Italia se găsesc numai în acest moment special al anului !

Tradiții maghiare de Paște

Petean Raul, Clasa a VI-a

Tradițiile maghiare sunt diferite de tradițiile noastre, doar unele corespund și anume cele pe care le-am preluat de la vecinii noștri.

Una dintre cele mai răspândite tradiții ale maghiarilor, preluată și de românii din Ardeal, este „Bradul agățat la poartă” pentru a împodobii casa cu prilejul Sfințelor Paști. Se spune că ffiecare fată care nu s-a căsătorit, trebuie să primească crengi de brad pentru a se mărita.

O altă tradiție de Paște practicăată atît de comunitățile maghiare, cât și de români, este „Stropitul” ca simbol al vieții și fertilității. Deși în vechime stropitul se făcea cu apă, în zilele noastre tinerii folosesc sticlute cu parfum pentru a stropii fetele. „A doua zi de Paște, tinerii se adună în grupuri și merg la casele unde sunt fete nemăritate. Ei bat la poartă și le spun părinților tinerelor motivul pentru care au venit: „Am auzit că aveți un trandafir, am venit să-l udăm, ca să nu se ofilească.” Alții sunt mai poeți: „Într-un coș cu viorele/Cântă două păsărele/Păsările ciripesc/Îmi dați voie să stropesc?” Sunt poftiți în casă, iar fetele sunt stropite cu parfum. „Stropitorii” sunt poftiți la masă și ospătați cu ouă roșii, cozonaci sau prăjituri.

Grupurile de „stropitori” colindă tot satul, pentru ca nici o fată să nu rămână nestropită. În localitatea Trei Sate din județul Mures, stropitul continuă și a treia zi de Paște. După ce bărbații le-au stropit pe femei cu o zi înainte, vine și rândul lor să fie... udați. Fetele umplu găleți cu apă și îi udă pe bărbații din sat, care au însă șansa să scape doar dacă afară este foarte frig.” (*Cum vor serba maghiarii și germanii ardeleni Paștele*, de Liliana Brad)

***“Ce pot face...
două mâini dibace”***

***Profesori coordonatori:
Mirciov Manuela
Prună Monica***

Sărbătoarea Paștelui în imaginația copiilor Stimularea creativității elevilor

Prof. Mirciov Manuela

Stimularea creativitatea elevilor devine una din problemele învățământului modern. Consider că spiritul creativ se poate stimula și dezvolta dacă sunt implicați toți factorii educaționali: școala, familia, comunitatea. Dacă abordarea creativității se face în mod integrat de către factorii educaționali vom putea semnala evoluții semnificative.

Dacă am utiliza în mod frecvent și susținut activitățile de tip integrat și metode de învățare prin colaborare în cadrul activităților cu elevii din ciclul primar am reuși să stimulăm capacitățile creatoare ale școlărilor.

Un aspect deloc de neglijat este acela al îmbunătățirii relațiilor interpersonale dintre elevi, dar și dintre elevi și părinți. Copiii reușesc să își prezinte produsele, să își susțină opiniile, să se manifeste liber, să ofere toleranță față de cei din jur, să recunoască meritele celorlalți, fără invidie. Atitudinea creativă este în strânsă legătură cu „încrederea în forțele proprii” și „dragostea și receptivitatea pentru nou”.(Jude, Ioan, Psihologie școlară și optim educațional, EDP, București, 2002, pag. 304) și cu realizarea unui „schimb reciproc de mesaje, o cooperare”.(Nicola, Ioan, Pedagogie, EDP, București, 1994, pag. 400)

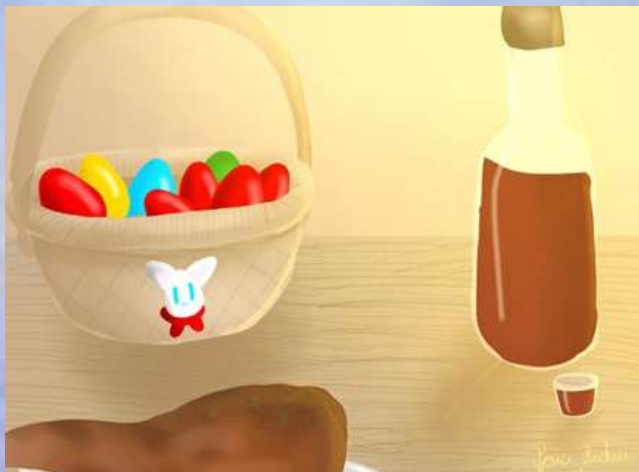
Activitățile practice implică în mod real elevii în propria formare urmărind atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală. Utilizarea activităților de tip integrat pot evidenția și unele limite cum ar fi : unii copii pot controla grupul, pregătirea lecției presupune un efort susținut din partea cadrului didactic .

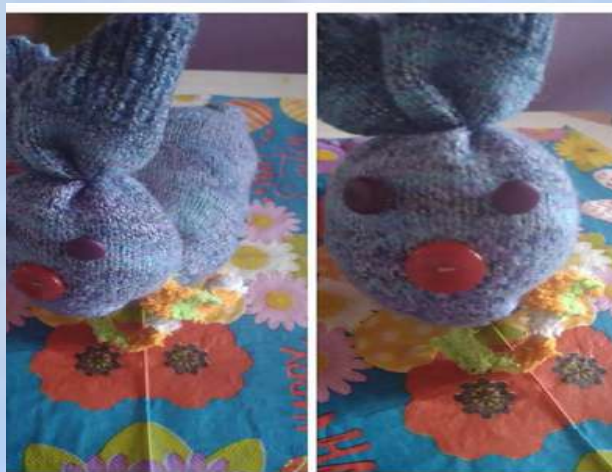
Unele dintre cele mai frumoase tradiții au loc în preajma marilor sărbători religioase și sunt prezente mai ales în zonele rurale. Școala este mediul în care elevii învață să ia contact cu propria cultură dar și cu cea a minorităților naționale.

Activitățile practice susținute de elevi în cadrul orelor de Arte vizuale și abilități practice, dezvoltă gândirea creatoare și imaginația.

Activitățile pe care le-am propus elevilor în acest an dificil și diferit au constat în : realizarea de desene, picturi dedicate Sfințelor Sărbători de Paști, utilizând ce tehnică/aplicații doresc, confecționarea de jucării hand-made realizate din materiale reciclabile. Jucăriile confecționate din materialele la îndemână oferă copiilor ocazia de a-și descoperi propriile calități, satisfacția de a vedea ieșind din propriile sale mâini o jucărie minunată.

Elevii clasei pregătitoare, clasei a III-a și ai claselor V-VIII, prin creațiile lor artistice, ne-au arătat ce pot face două mâini dibace.

TRADIȚII PASCALE BĂNĂȚENE

**Profesor învățământ primar
Prună Monica Gianina**

Paștele este cea mai mare sărbătoare a creștinătății, stabilind o punte între Noul și Vechiul Testament. Sărbătoarea pascală reprezintă un perfect scenariu ritual de înnoire anuală a lumii, deschis de Duminica Floriilor, închis în Duminica Tomii și intersectat de noaptea Învierii Mântuitorului Isus. Timpul ritual pascal se degradează neîncetat în Săptămâna Patimilor când, conform credinței populare, mormintele se deschid și spiritele morților se întorc la joimari, iar pentru toți creștinii Isus este trădat, chinuit, umilit și omorât prin răstignire. După trei zile de haos și întuneric, urmează miracolul Învierii Domnului din noaptea Paștelui și actele de purificare din Săptămâna Luminată, care readuc echilibrul și armonia. Bucuria Paștelui este urmată de Săptămâna Mare, timp în care li se reamintește credincioșilor, în fiecare seară de Denii, tot ceea ce a făcut Mântuitorul pe Pământ. După cele 40 de zile de post, reculegere și rugăciune creștinii încep să urce cele șapte trepte ale ultimelor zile a lui Isus spre Răstignire și Înviere. Se ține post negru în Vinerea Mare, iar Sâmbăta Paștelui e zi de odihnă, creștinii pregătindu-se pentru veghea din noaptea Învierii. În această noapte se merge la biserică, credincioșii iau lumină din lumină pentru a o duce acasă și se salută ” Hristos a înviat!” ” Adevărat a înviat!”. Duminică în biserici se țin slujbe de Sfintele Paști și sunt sfințite pasca, ouăle și celelalte bucate, pentru că postul de șapte săptămâni a luat sfârșit. Tradiția trebuie respectată, de aceea, de pe masa de Paști nu trebuie să lipsească ouăle vopsite, drobul de miel, cozonacii, pasca.

Există numeroase tradiții și obiceiuri legate de Paște sau de Înviere care diferă de la o regiune a țării la alta. Toate însă demonstrează legătura existentă între Învierea Domnului și reînvierea naturii.

Aceasta ar fi și explicația obiceiului de a face curățenie mare în gospodărie înainte de sărbătorile de primăvară, iar credincioșii se îmbracă pe cât posibil, cu haine noi, pentru a cinsti Paștele și pentru a le merge bine tot anul. Unul dintre cele mai vechi obiceiuri, valabil pentru toți credincioșii, este participarea în noaptea de Înviere la slujbă, pentru a lua parte la un ritual religios și la emoția de a cânta împreună cu toți cei veniți la Înviere ” Hristos a înviat din morți....” și apoi de a rosti salutul tradițional ” Hristos a înviat!” .După slujbă, preotul iese din biserică și înconjoară biserica de trei ori, urmat de alaiul de credincioși. În zona Oraviței se înconjoară întreg satul, sătenii înalță ruguri realizate din paie, coceni de porumb. În momentul când ajunge preotul rugul trebuie să fie aprins. Noaptea de Înviere este considerată în tradiția populară, o noapte magică, în care se întâmplă lucruri cu neputință de imaginat în restul anului.

La români, indiferent de zona țării, se folosește acest prilej al Sărbătorilor de Paști pentru ca fiecare să-și facă propria incursiune sufletească, pentru propria regăsire, pentru a vedea ce a fost rău și ce a fost bine în viața lor, dar mai ales pentru ” a lua aminte” pentru vremea ce va veni.

Majoritatea bănătenilor sunt ortodocși și sărbătoresc Învierea Domnului nostru Isus Hristos conform datinilor și obiceiurilor din moși strămoși, păstrate și respectate cu mare pioșenie. După postul Mare, pe care bănățenii, în special cei de la sat, îl respectă cu sfințenie, în zilele premergătoare Învierii, gospodinele nu mai pridisesc cu pregătirile pentru marea sărbătoare care-i aduce acasă pe toți membrii familiei, de oriunde s-ar afla aceștia. În Sâmbăta Mare, înainte ca membrii familiei să plece la biserică, pe pragul ”cășii” se așază o brazdă cu iarbă verde. La miezul nopții, cu toții merg la biserică pentru a se bucura de Învierea lui Isus și pentru a lua lumină, după care se retrag spre casele lor rostind ”Tatăl nostru”, act de laudă și mulțumire lui Dumnezeu pentru că i-a învrednicit pe toți să retrăiască bucuria Învierii din morți a Mântuitorului, spre a se odihni, deoarece dimineața devreme trebuie să fie prezenți din nou la biserică, unde va avea loc o nouă slujbă înălțătoare pentru minunea Învierii.

Bătrânii mai spun că nici mersul la sfânta biserică, de Înviere, nu se face oricum. E musai să fii dinainte îmbăiat și să porți haine noi-nouțe. Odinioară, le croia și le cosea chiar gospodina casei, azi chiar și sătenii le cumpără, dar sunt tot frumoase și nepurtate, că doar și trupul, nu numai inima, se cere primenit.

În dimineața zilei de Paști, copiii se spălau pe față cu apă proaspătă de la fântână în care se puneau un ou roșu și fire de iarbă. Tot acum, cel mai vârstnic membru al familiei lua o bucățică de paști, și rostea ” Hristos a înviat!”, așteptând ca ai casei să răspundă ” Adevărat a înviat!”. Ceremonialul era repetat de fiecare membru al familiei, după care se consuma anafura pascală. Apoi ciocneau ouăle. După ciocnirea oulălor, cojile erau păstrate, căci o credință bătrânească mai spunea că vara, pe furtuni mari, ele se pot arunca dimpreună cu flori pentru ca stiha să înceteze. La slujba din prima zi de Paști, fiecare familie duce la biserică un coș din nuiele, acoperit cu un ștergar cusut frumos de fetele casei, încărcat cu alimente tradiționale ce urmează să fie sfințite de către preot și care vor fi consumate în exclusivitate în zilele de Paște. Obligativ coșul va conține: pască, ouă roșii, friptură de miel, vin, caș, ceapă verde, sare, unt, usturoi și prăjitură. Pasca ține loc de pâine și este frământată din făină, drojdie, unt și ouă, aluatul va fi copt într-o tavă rotundă și va fi modelat în diverse ornamente printre care o cruce, o cunună, floricele și păsărele, care se vor unge cu ou și se vor coace. După ce toate bunătățile au fost sfințite, familia se întoarce acasă și se așează la masă. Acum cel mai vârstnic membru al familiei spune rugăciunea de binecuvântare, apoi toată lumea degustă bucatele și vinul. Peste zi se vizitează neamurile și se merge la cimitir, unde se aprind lumânări pentru cei dispăruți din familie. Cea de-a doua și cea de-a treia zi de Paște sunt rezervate jocului popular. Acestea sunt vestitele rugi bănățene, unde cântă nume de seamă ale folclorului bănățean. Tinerii și bătrânii se adună în centrul satului în fața bisericii și spre seară începe hora mare a satului. Întrucât portul tradițional are mare prețuire, hora satului este deschisă de către cei îmbrăcați în costume populare.

Poate că multe din tradițiile și obiceiurile străbune s-au pierdut în negura vremurilor! Lumea satului românesc rămâne însă, bogată păstrătoare și purtătoare încă a multor credințe strămoșești, unele dintre ele fiind legate și de marea sărbătoare a Paștelui. Cine urmează datina, se spune ca va avea noroc în viața personală și este bine văzut de cei din jur.

Pentru cei mari , Sărbătoarea Paștelui se traduce prin bucuria propriei redescoperiri, aceea a puterii de a fi mai buni și mai toleranți cu cei din jur. Pentru cei mici , însă, Sărbătoarea Paștelui este sinonimă cu darurile aduse de iepuraș, făptura gingașă și blândă cu urechi mari și blănița caldă și moale. Iepurașul e simbolul Paștelui încă din secolul al XVI-lea, el apare azi în preajma Sfințelor Sărbători în toate vitrinele, în diferite forme și confecționat din diferite materiale, cele mai tentante fiind dulciurile. În primele sale ipostaze, prin anii 1500, a fost reprodus de patiseii germani din făină și zahăr, peste care s-au presărat mirodenii colorate. Mai târziu, prin anii 1800, cofetarii germani și francezi au redat imaginea delicatului simbol pascal în ciocolată, la fel ca și celălalt simbol, mai vechi, oul. Iepurașii din ciocolată, savurați deopotrivă de copiii și adulții europeni, au trecut rapid Oceanul, fiind adoptat și de americani. Tradiția spune că iepurașul aduce în fiecare an ouăle roșii copiilor cumiți. El le împrăștie prin grădină, printre florile proaspete de primăvară și iarba nu demult ivită, ouăle roșii așteaptă să fie găsite de copiii norocoși. Părinții trebuie să-i învețe pe copilași să aibă grijă de acest animăluț gingaș și delicat. În primul rând, să-i construiască un culcuș special, căptușit cu material moale și călduros, peste care să presară iarbă proaspătă, totul așezat într-o cutie sau un coș, plasat într-un loc strategic, pe post de ascunzătoare. Această atenție va fi răsplătită pe deplin de micuțul urecheat, ce își va dovedi în scurt timp afecțiunea lăsând cadouri frumoase și mult așteptate de micuții copilași.

Cinstind simbolurile religioase ale Sfințelor Paști, ducând mai departe și transmițându-le copiilor tradițiile și semnificațiile acestei mari sărbători a creștinătății,

spovedindu-ne și împărtășindu-ne cu trupul și sângele Mântuitorului și încurajându-i și pe copii, de mici, să facă aceste lucruri, vom putea cu adevărat să rostim în Ziua de Paști “Hristos a înviat!” și să răspundem cu inima curată „Adevărat a înviat!”.

Toate aceste datini, tradiții și superstiții, unele uitate de oameni, altele încă practicate, se datorează încorporării în sărbătoarea Paștelui a tradițiilor precreștine legate de venirea primăverii și renașterea naturii, a datinilor străvechi, a unor divinități din natură și a unor fenomene naturale.

Să încercăm, deci, să avem seninătatea, liniștea și de ce nu, inocența străbunilor noștri și mai ales aceeași bucurie sufletească, de Sfintele sărbători ale Paștelui. Să sărbătorim Învierea Mântuitorului nostru Iisus Hristos prin păstrarea sufletelor curate și nealterate și de asemenea prin aducerea aminte a unor tradiții și obiceiuri frumoase!

Sărbătoarea pascală aduce o perioadă de liniște, de regăsire sufletească alături de cei dragi și de primăvară, în care totul prinde viață și dă energie și voie bună oricărui pământean.

Bibliografie:

Pistolea, Vasile, Sărbători religioase și datini la români, Timișoara, Editura Marineasa, 2006, p.p. 231-237;

Țoca, Ioan, Sărbători religioase, datini și credințe populare, București, Editura ALLFA, 2004, p.196;

Marian, Simion, Sărbătorile la români, Studiu etnografic III, București, Editura „Grai și suflet – cultură națională”, 2001, p.p. 9-19;

<http://www.crestinortodox.ro/sarbatori/duminica-sfintei-cruci/crucea-forme-semnificatii-69773.html>

Creațiile elevilor clasei a III-a

Creațiile elevilor claselor V-VIII

***“Magia
primăverii”***

Profesor coordonator:

Chiu Ecaterina Vasilica

**Primăvara,
anotimpul renașterii și al iubirii**

Prof. Chiu Ecaterina Vasilica

„Primavara ne arată ce poate face Dumnezeu dintr-o lume murdară și anostă.”

Virgil A. Kraft

Primavara este unul din cele patru anotimpuri ale zonei temperate, marcând tranziția de la iarnă spre vară.

Calendaristic primăvara începe în 1 Martie. Romanii au un mod unic, aparte de a sărbători venirea primăverii prin oferirea de Martisoare. Și tot la începutul primăverii sărbătorim cu mare bucurie 8 Martie - Ziua Mamei.

Din punct de vedere astronomic, echinocțiul de primăvară marchează începutul primăverii. Echinocțiul de primavara în emisfera nordică are loc pe 21 martie. În această zi, ziua și noaptea sunt egale. Începând de la această dată, ziua începe să crească, iar noaptea scade, până pe 21 iunie, momentul solstițiului de vară. Echinocțiul are loc de două ori pe an, cel de primavara fiind primul în calendar. Al doilea echinocțiu este momentul când Soarele trece din emisfera cerească nordică în cea sudică, în jurul datei de 23 septembrie, reprezentând echinocțiul de primavara în emisfera sudică și echinocțiul de toamnă în emisfera nordică.

Echinocțiul de primavara avea o importanță majoră încă din Antichitate. Egiptenii au ținut și sărbătoarea echinocțiului de primavara. Aceasta zi reprezenta renasterea și dominația luminii, reprezentată de zei. Și grecii au sărbătorit această zi, în cinstea Persefonei, care s-a întors în lume din imperiul lui Hades.

Pe de altă parte, meteorologii asimilează lunile martie, aprilie, mai (în emisfera nordică) respectiv lunile septembrie, octombrie, noiembrie (în emisfera sudică) cu primavara deoarece pe perioada acestui anotimp perioada de lumină este vizibil din ce în ce mai mare.

Primavara este cel mai așteptat, cel mai proaspăt și cel mai iubit anotimp. Este anotimpul în care alergăm, visăm, colorăm, plutim. Cu mânia sa plină de lumină, primavara împarte din pocalul ei tinerete, voioșie și culoare. Primavara nu ar mai fi la fel de frumoasă fără culoarea și parfumul florilor: ghiocei, branduse, irisi, lacrimioare, lalele, liliac, narcise, viorele sau zambile. Ele aduc bucurie în suflet și zambete pe fețele noastre. Florile încep să coloreze pământul și “La fiecare stranut al primăverii apare o nouă floare.” **Victor Hugo** Fluturii zboară, albinele își încep dulcele zumzet printre flori. Gândacii și carabșii dorm la soare, dezghetându-și aripioarele și picioarele. Păsările călătoare revin în țară.

Cu totii ne bucuram de darul primit de la blanda *Primăvara*.

Primăvara
(de George Topârceanu)

Dupa-atata frig si ceata
Iar s-arata soarele.
De-acum nu ne mai ingheata
Nasul si picioarele!

Cu narcisi, cu crini, cu lotusi,
Timpul cald s-apropie.
Primavara asta totusi
Nu-i decat o copie.

Sub cerdac, pe laurusca,
Cum trecura Babele,
A iesit un pui de musca
Sa-si usuce labele.

Pasarile migratoare
Se re-ntorc din tropice.
Gazele depun la soare
Oua microscopice.

Toata lumea din ograda
Canta fara pauza.
Doi cocosi se iau la sfada
Nu stiu din ce cauza.

Un curcan sta sus, pe-o barna,
Nu vrea sa se bucure.
Motul rosu ii atarna
Moale ca un ciucure.

Doar Grivei, batranul, n-are
Cu ce roade oasele.
Ca de cand cu postul mare,
Toate-i merg de-a-ndoasele.

Pentru cate-a tras, sarmanul,
Cui sa ceara daune?...
Drept sub nasul lui, motanul
A venit sa miaune.

Dar acum l-a prins potaia
Si-a-nceput sa-l scuture...
Peste toata harmalaia
Trece-n zbor un fluture.

Pe trotuar, alaturi salta
Doua fete vesele...
Zau ca-mi vine sa-mi las balta
Toate interesele!

Primavara este mai mult decat un simplu anotimp, este o stare de spirit. Primavara vine cu veselie, cu alaiul ei de flori, lumina si culoare, cu ciripit de pasarele dar si cu incantatoarele miresme ale copacilor in floriti. Natura e imbracata intr-o haina de sarbatoare si e o mare bucurie sa o privesti si sa te bucuri de ea. E momentul unui nou inceput.

“Primavara da foc naturii cu trandafiri.” Victor Hugo

Și elevii clasei I au întâmpinat sosirea primăverii cu creații artistice: desene, colaje, picturi și poezii dedicate acestui minunat anotimp.

SUMAR

Descriere (2)	
Colectivul de redacție (3)	
Cuvânt înainte (4)	
„Paștele (Învierea Domnului”, Prof. Bilanin Claudia (5)	
„Credința Voievozilor români”, prof. Harabagiu Alin Petru (8)	
„Iubirea față de aproapele nostru”, prof. Boșca Marinela Nicoleta (9)	
„Pe aripi de primăvară” (11)	
„Prietenă mea”, elevă Boșca Gabriela și elevă Todica Patricia Maria (12)	
„Prietenia”, elevă Ungureanu Alexandra (13)	
„Prietenia e o comoară”, elev Vanc Patrik (14)	
„Prietenia adevărată”, elev Griguță Cristian Codruț (15)	
„În perseverență, fără violență!”, elevă Petran Silvana (16)	
„Patimile lui Iisus”, elev Traiconi Darko (17)	
„Călătorind printre popoare” (18)	
„Patimile lui Iisus Hristos”, elevă Postelnicu Aelina (19)	
„Tradiții de Paște”, elevă Cuzman Maria (21)	
„Tradiții de Paște în Italia”, elevă Petran Silvana (22)	
„Tradiții maghiare de Paște”, elev Petean Raul (23)	
„Ce pot face...două mâini dibace” (25)	
„Sărbătoarea Paștelui în imaginația copiilor”, prof. Mirciov Manuela (26)	
Creații artistice și plastice, clasa pregătitoare (27)	
„Tradiții pascale bănățene” prof. Prună Monica Gianina(30)	
Creații artistice, clasa a III-a (35)	
Creații artistice, clasele V-VIII-a (39)	
„Magia primăverii”, (42)	
„Primăvara, anotimpul renașterii și al iubirii”, prof. Chiu Ecaterina Vasilica (43)	
Creații artistice, clasa I (45)	
Sumar (49)	